

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 20 september 2001

Mål T-171/00

Peter Spruyt
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Olycksfalls- och arbetsskadeförsäkring – Rätt till förmåner
enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna – Olycksfall vid skärmflygning”

Fullständig text på franska II - 855

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 13 september 1999 att inte bevilja sökanden en förmån enligt artikel 73 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna.

Avgörande: Kommissionens beslut av den 13 september 1999 att inte bevilja sökanden en förmån enligt artikel 73 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna ogiltigförklaras. Kommissionen skall ersätta sökanden för de sjukvårdskostnader som han har haft med anledning av ett olycksfall vid skärmflygning den 9 maj 1999 utöver de kostnader som han redan fått ersättning för i enlighet med artikel 72 i tjänsteföreskrifterna, jämte dröjsmålsränta med 6,25 procent från och med den 13 september 1999.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Social trygghet – Olycksfalls- och arbetsskadeförsäkring – Undantag från försäkringsskyddet vid olycksfall i samband med fallskärmsflygning – Räckvidd – Skärmflygning – Omfattas inte
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 73; reglerna om olycksfalls- och arbetsskadeförsäkringar, artikel 4.1 b tredje strecksatsen)

2. Tjänstemän – Social trygghet – Olycksfalls- och arbetsskadeförsäkring – Undantag från försäkringsskyddet vid olycksfall i samband med utövande av sporter som anses som farliga – Begreppet farliga sporter – Definition genom hänvisning till en vägledande förteckning – Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen – Rättsstridighet
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 73; reglerna om olycksfalls- och arbetsskadeförsäkringar, artikel 4.1 b tredje strecksatsen)

1. Skärmflygning kan inte anses utgöra fallskärmshoppning i den mening som avses i artikel 4.1 b tredje strecksatsen i reglerna om olycksfalls- och arbetsskadeförsäkringar för Europeiska gemenskapernas tjänstemän. De utgör två olika sporter.

(se punkterna 31–36)

2. Enligt artikel 4.1 b tredje strecksatsen i reglerna om olycksfalls- och arbetsskadeförsäkringar för Europeiska gemenskapernas tjänstemän omfattas inte olycksfall av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna om de orsakas genom ”utövande av sporter som anses som farliga såsom boxning, karate, fallskärmshoppning, grottutforskning, undervattensfiske eller utforskning av havet med andningsutrustning som innebär tillförsel genom behållare av luft eller syre”.

Denna bestämmelse strider mot rättssäkerhetsprincipen och är därför rättsstridig, eftersom den definierar begreppet sporter som anses som farliga, vilka inte omfattas av det försäkringsskydd som föreskrivs i artikel 73 i tjänsteföreskrifterna, genom hänvisning till en vägledande förteckning över sporter som anses som farliga.

Det är nämligen inte förenligt med rättssäkerhetsprincipen att en tjänsteman som planerar att utöva en sport som inte omnämns i förteckningen i artikel 4.1 b tredje strecksatsen i reglerna är tvungen att uppskatta huruvida denna sport, med hänsyn till likheten med en av de sporter som anges i denna förteckning, kan anses som farlig av gemenskapens administration. Enligt samma princip kan det inte heller tillåtas att administrationen, när en ansökan ingetts om tillämpning av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna efter att en olycka skett vid utövandet av en sport, har "befogenhet att företa skönsmässig bedömning" vad gäller frågan huruvida denna aktivitet skall anses tillhöra den kategori av sporter som anses som farliga i den mening som avses i de ovannämnda reglerna.

(se punkterna 64–72 och 84)

Hänvisning till domstolen den 9 juli 1981, 169/80, Gondrand Frères och Garancini, REG 1981, s. 1931, punkt 17; domstolen den 21 september 1983, 205/82–215/82, Deutsche Milchkontor m.fl., REG 1983, s. 2633, punkt 30; domstolen den 22 februari 1989, 92/87 och 93/87, kommissionen mot Frankrike och Förenade kungariket, REG 1989, s. 405, punkt 22; förstainstansrätten den 9 januari 1996, T-23/95, Bitha mot kommissionen, REGP 1996, s. I-A-13 och II-45, punkterna 40 och 41; domstolen den 13 februari 1996, C-143/93, van Es Douane Agenten, REG 1996, s. I-431, punkt 27